

Альона МОВЧАН

ЕКОНОМІКА ЛЮБОВІ

Збірка поезій

Херсон – 2015

Мовчан А.І.
НАЗВА: Збірка поезій. – Херсон: Айлант, 2015. – 48 с.

© Мовчан А.І., 2015

МОЛОДІСТЬ ДАРУЄ КРИЛА!

З ВИРОЮ У СИЛУ ЛЮБОВІ

Досліджуючи аспекти великого почуття любові та системних законів економіки, юна літераторка Альона Мовчан у 18 років дарує світові свою першу поетичну збірку «Економіка любові». Термінологічні слова та словосполучення з економетрики автор вдало поєднує з філософськими і психологічними поняттями людського життя у двох розділах книги: «Лірика, кохання й інші дива» та «Перипетії студентського життя». Поміж рядків поетеси лунає любов до рідної землі, до маминих квітів і до родинних оберегів, до рідної української мови. Оспівується також визнання сили економічних знань та навичок. Адже саме вони допомагають у сучасному жорсткому світі водночас бути конкурентоспроможним громадянином і залишатися чарівною й чуйною жінкою, яка може гідно відповісти чоловікові поетичними рядками:

«Хоч за вікном вже панує весна,
В серці моїм досі крига...
Ти і лиш ти – моя доля ясна,
Шкода – прочитана книга...»

Її твори несуть читача, оминаючи рифи інфляції та ненажерливих акул бізнесу, на вітрильнику сподівань на чисте, часом сентиментальне, наївне кохання. У її віршах кохання живе. Воно надихає і водночас бентежить гаряче серце поетеси. Відчувається навіть, як ці ще малознані почуття голкувато січуть тіло і душу ліричного героя книги. Звучить в ній віра в силу любові:

«Так! Вас із сторін усіх ламають,
Так! Вас полишають спраги жити.
Але знайте: сил вони не мають,
Щоб в душі вогонь Вам погасити!»

Приємно, що до лав поетичної Херсонщини прибувають нові сили. Тож, випускниця Херсонської загальноосвітньої школи №55 (2013 рік), активістка Херсонського обласного осередку Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Мо-

лода Просвіта», студентка III курсу економічного факультету Херсонського державного аграрного університету Альона Мовчан торує свій першопуток у царині її величності Поезії. Сподіваюся, що авторка в подальшому утвердиться на поетичній ниві, і зростатиме чисельність прихильників її обдарувань.

*Олег Олексюк,
голова Херсонського обласного об'єднання
Всеукраїнського товариства «Просвіта»
імені Тараса Шевченка, поет, член
Національної Спілки письменників України*

РОЗДІЛ 1

ЛІРИКА, КОХАННЯ Й ІНШІ ДИВА

ДУШЕЮ ВІРНА ТІЛЬКИ УКРАЇНІ

Душею вірна тільки Україні!
І долю віддала я їй навек!
Ніколи не продамся я чужині
І не забуду я бурхливих рік!
Щомиті відчуваю рідну хату,
І ние серце без її тепла!
Там, на порозі, мають ще чекати
Мамині квіти – з ними ж я росла.
О, Україно! В вишитій сорочці!
На ній калина, – диво-оберіг.
Я найвірніша та щаслива дочка,
Росту між квітів, мамин де поріг!

Мій рідний дім

Мій рідний дім, найперше слово
І найщиріше почуття –
Все виражає рідна мова,
Її найтонше відчуття!
Який народ! Мій край козачий!
Який нестримний волі дух,
Бо нашим гаслом є удача,
А стимулом – до цілі рух!
Вся наша нація – єдина!
Піднімося із руїн!
І буде вільна Україна –
Народ уже повстав з колін!

ЗЕЛЕНІ ОЧІ

Я люблю міцну каву,
Солодкий джем, гучні пісні
І всі книжки, які цікаві,
За змістом так близькі мені.

Люблю похмурість навіть ранку,
Та й сонце разом з тим люблю,
Щодня ношу я вишиванку
Й про Україну гомоню.

Я люблю поцілунки,
Рука за руку – перепліт.
І дружні не гублю стосунки,
Бо вірні друзі – мрій політ.

Люблю твої зелені очі,
Їх дивну, неземну красу,
Палкі розмови серед ночі, –
Жагу їх в серці пронесу.

Це так чудово – на будівлі
Дивитись разом, на зірки,
Шукати від дощу покрівлі,
Коли в руках віршів листки.

Ой, як люблю, коли сміються, –
Все тіло огорта тепло,
В твоїх очах не помилюся,
Бо зеленіших не було...

У СЕРЦІ КВІТНЕ УКРАЇНА

Пожовкло листя восени,
І вирушили діти в школу.
Та під егідою війни –
Не буде спокою ніколи!
Життя скалічене мале,
В надіях, вірі, сподіваннях
Лише існує, не живе,
Минають дні його в чеканні!
Коли із радістю в думках
Про батька згадує дитина.
На рідних, лагідних руках
Пізнає радості краплину...

Я вірю, що страшна війна
Закінчиться! І вже ніколи
Її гроза не пролуна,
Підуть щасливі діти в школу.

Який чудовий у нас край,
Що Україною назвали!
Його ти серцем захищай,
Щоб вороги більш не дістали!

Поки жива іще душа,
Поки земля цвіте садами,
Надія нас не полиша,
Що перемога буде з нами!

В душі ми - кожен патріот
І в добру, і в лиху годину.
Не знищить ворог наш народ,
Бо в серці квітне Україна!

* * *

Коли за вікнами сніги,
Аж біло у волоссі,
Летять сніжинки, мов Боги...
Я згадую колосся...

У снах моїх поля...поля...
Й бабусина хатина...
І обертається Земля,
І вічність безупинна...

ПЕЧАЛЬ

Пам'яті бабусі і дідуся

Їх зорі запалали знову,
І душу полиша печаль,
Я помолюсь тихенько Богу,
Погляну у небесну даль.

Я підхоплюся на світанку,
Посію віру на врожай!
Душа зболілась до останку,
І огортає серце жаль...

Нема сім'ї, нема спочину,
Повітря навіть вже нема.
Неначе та мала дитина,
В чужому світі я - сама!

Нема спокою в тому броді,
І в переливах самоти,
Сама з собою вже не в згоді... –
Як рівновагу віднайти?!

Палають зорі серед ночі
І затуха моя печаль...
Я пригадаю ваші очі
І понесу в життєву даль!

ЗРАДА

Загублене у полі в колосочках,
Незнайдене ніколи і ніким...
Так мати полишила там синочка,
Сама ж побігла, не простившись з ним!
Тікала, бо не мала більше долі,
Тікала, бо пропаща вже душа,
Що не лишила і краплини волі,
І падала з безсилля в споришах.
А степ шумів, і колоски хитались
Із сонцем, що заходило за гай.
Любилися, а потім попрощались...
Вже не вернуть минулого нажаль...
Невірний світ, обман – і ти невірний!
Дівоча честь загублена в полях...
Кого ж із вас тепер назвати звіром –
Хто зрадив, чи кого подужав страх?

НЕЗЛАМНІ

Ви не сподівайтесь на долю,
А повірте вже у свої сили!
Нащо Бог подарував Вам волю?
Щоб неволею її зробили?
Все життя підстерігають бурі,
Що дарують сліз глибокі рани,
Та ніколи ці думки похмурі
Не закрутять милосердя крани!

Так! Вас із сторін усіх ламають,
Так! Вас полишають спраги жити.
Але знайте: сил вони не мають,
Щоб в душі вогонь Вам погасити!

Як літають птахи...

Я так хочу поринути в небо,
Як літають птахи, так летіть.
Лише мучить питання: чи треба
Все покинути так, в одну мить?

Хочу соколом в небі літати,
І торкатися крилами хмар!
Тепер точно вже можу сказати:
«Полишаю той долі тягар»!

Так обридло в невірі цій жити,
Прокидатись в обіймах жалю.
Я летіти волюю, летіти!
Та даремно лиш землю молю.

Відпусти мене, земле, благаю,
Я полину увись навіки.
Тільки згоди твоєї чекаю,
Стать на шлях до зірок гомінких.

О, зірки мої, ясні ви зорі,
Я рукою до вас дотягнусь,
Лиш відпустять ці землі прозорі,
Коло вас назавжди залишусь!

Я так хочу поринути в небо,
Як літають птахи, так летіть.
Без питань і без сумнівів – треба
Все покинути так, в одну мить.

ТРИЩАТЬ ДРОВА

Тріщать дрова - іде тепло,
Що зігріває серце й дім.
Згадаєш, як то це було? –
Ти – мій, тобі була я ким?

А пам'ятаєш: заметіль,
І завірюха за вікном,
І наша снігова постіль,
Де так любились перед сном.

А пам'ятаєш: наша ніч
І здивування на очах.
Тоді було все як у сні
Чи наймедовіших словах...

Де спільне все – роки, життя
І доля, що єдна віки.
Ти – це мій світ, любов, дитя,
Я – всі бажання і думки.

А пам'ятаєш: переліт,
Цікаві книги, кава, чай,
І тільки ти – безмежний світ, –
Яка ж солодка ця печаль...

Тріщать дрова - іде тепло,
Що зігріває цілий дім,
Та тільки серце замело –
Тебе немає більше в нім...

ЗОРИ НА НЕБІ

Зорі на небі – нічка прийшла,
Місяць видніє з-за хмари...
Ось я кохання знову знайшла,
Жаль, що кохаю я марно.

Хмари... Напевно, в цю ніч дощ піде
І приховає всі сльози.
Може, собі він кохану знайде?
Ось... Починаються грози.

Заради тебе їх я розгоню,
Шкода – тобі це не треба...
Ну а чому так тебе я люблю?
Вся у думках просто неба...

Хоч за вікном вже панує весна,
В серці ж моїм досі крига...
Ти і лиш ти – моя доля ясна,
Шкода – прочитана книга.

В книзі такий нещасливий кінець,
Що і в житті відбулося...
Мріяла: щастя, підем під вінець...
Мріями все й пронеслося.

Жаль, що нема тебе поряд зі мною,
Шкода, але все змінилось...
Нове життя почалося з весною -
Тільки ж без тебе не мило...

КАЗКА

Казка щоразу у грому нова –
Пише, мабуть, без спочину.
І пролітають незнані слова
В кожне вікно до родини!

Бачу той грім в фіолетових снах,
Мрію, чомусь ще й жалкую.
Сльози бринять в лазурових очах,
Зорі невпинно рахую...

V. D.

Ти – мій біль, моя печаль...
Все без тебе незвичайне.
Дні з тобою – наче мить.
Думала – не пролетить
Що було, - все не реальне...

Знай, тебе нема відколи,
Я не вірю у розмови.
Час повільно так мій плине...
Шкода, суму не зупине,
І не витягне і слова

Вже нічого в цьому світі.
Ти в думках моїх щомиті...
Знімок душу зігріває,
Лиш тебе поруч немає...
Але ж треба далі жити...

Знову в очі подивлюся –
В них навіки загублюся.
Все чудове... Ідеальне,
Шкода – це все нереальне,
Краще долі покорюся.

Все тому, що ми не разом,
Що не склалося відразу...
Тож і досі гірко плачу.
Вже ніколи не пробачу,
Бо пробачити не в силах...
Ні! Тебе не розлюбила...

ЭДЕМ

Там, где небо становится тише,
И спокойствие... Где-то внутри.
И как птицы поют – ты их слышишь,
А захочешь – седи и смотри!

Там, где облачко просто летает,
И всё словно в далёких мечтах...
Где-то сказочник тексты читает,
И чеканится вечность в словах.

Где-то там зеленеют аллеи,
И усадьба виднеется в них.
Нет! Лианы – воздушные змеи,
Не пропустят к просторам чужих.

Далеко или рядом, бывает,
Ты в незримый ныряешь ручей,
И мелодия будто играет...
Для кого? Этот рай – он ничей...

СПЕШИ ЛЮБИТЬ

Далёких не останется планет –
Мы без границ! И небо нам подвластно.
Мы остановим сумасшедший свет –
Нам эта скорость вовсе не опасна.

Найди любовь! Впитай её сполна!
Ведь чувства наши могут забываться!
Сегодня пусть я для тебя одна,
Нам завтра, может, предстоит расстаться!

ЛЮБЛЮ И НЕНАВИЖУ

Я перестала думать невзначай
О том, что стало истиной давно.
Покрепче заварю себе я чай,
Произнесу: «Увы, не суждено!»

Остались позади уже мечты.
Да нет... Таки бывают иногда.
Но тот, кого ждала, увы, не ты!
И ждать тебя не буду никогда!

Хотя сама ищу случайных встреч,
Хоть я готова вовсе не встречать!
Как трудно жизнь от горечи сберечь!
Однако не могу мечту унять...

Давным-давно прошло всё, уляглось,
Дороги наши – точно параллель!
Отчаянье в душе, жаль, прижилось –
Люблю и ненавижу я теперь!

Я БУДУ ВЕЧНО ВЕРИТЬ В ЧУДЕСА!

И пусть на плечи рухнут небеса!
Я буду вечно верить в чудеса!
И пусть всем миром правит ночь и тень!
Я буду ждать, когда начнётся день!

Я буду жить, улыбкою блестя!
Пусть все обиды мимо пролетят!
Прекрасен, превосходен яркий свет!
Теплей всего закат мне и рассвет!

Я никогда не буду верить в бред!
И думать, что побед совсем уж нет!
И лишь от смеха пусть бежит слеза!
Я буду вечно верить в чудеса!

МЕЛОДИЯ ОСЕНИ

Я напишу про осень пару строчек -
Ведь нету краше и свежей поры,
Когда лишь беззаботные листочки
Вмиг устилают мрачные дворы.

Осенний вечер холодом дурманит,
Ласкает непослушный ветерок...
И дождь стучит, а ты читай романы –
Их мир столь сладостен, но, увы, далёк.

А ты пиши стихи всё, напевая
Мелодию вдаль улетевших птиц.
И без конца живи, но вспоминая
Картинки всех родных, знакомых лиц!

ЗОНТИКИ

Осенний вечер сыростью пропах
И закружил листву в игривом вальсе,
И только издали, лишь по твоим губам
Читаю строки: «Я прошу, останься!»

Забил холодный, леденящий дождь,
И зонтики на улицах взлетели!
Я знаю точно, что сегодня не уйдёшь,
Ведь всё сказать ещё мы не успели.

Темнеют небеса, и серым город стал,
Не ездят ни трамваи, ни машины,
И блеклый зной как будто бы пропал,
Один лишь жар любви теперь нахлынул!

ОСЕННИЙ СИЛУЭТ

А листья хороводят над землёй,
Они летят, куда ветра несут.
Вот точно так кружимся мы с тобой,
Почти уж год, но ведь не в этом суть!

Пусть осень – это слякоть, холода,
Пусть мелкий дождь по окнам моим бьёт.
Запомни ты слова, что никогда
Тот, с кем судьба свела - он не уйдёт!

Опять я начинаю чистый лист,
Беру перо, сажусь стихи писать
О том, как не находят люди смысл,
А я не прекращу его искать

Осенний день, унылый листопад,
Прохожий по-осеннему одет.
Октябрь пришёл, а с ним – моя судьба
Или её осенний силуэт?

АНГЕЛ

Мой ангел где-то в небесах,
Он дарит радость и потеху.
Всё будет, словно в чудесах,
И утопать я буду в смехе.

Искриться будут огоньки,
Они в глазах моих сверкают.
Исчезнет грусть хлопком руки
И я забуду, как страдают.

Лишь ангел крыльями взмахнёт,
И я желанье загадаю -
И сразу боль моя уйдёт,
И будет так, как я мечтаю!

ПРОСТО ЖИТЬ

Раскрыв блестящие глаза,
Словно раскинув одеяла,
Я не смогу уже сказать,
Ведь говорить совсем устала!

Стряхну лицо от лишних слёз
И цель поставлю – улыбаться!
Не может быть теперь всерьёз
То, что не в силах продолжаться!

Проблем ведь в нашем мире нет –
Себе их сами сочиняем!
Когда встречаем мы рассвет,
Когда закаты провожаем!

Всегда есть стимул – просто жить!
И не на зло, не в одолженье!
Дан людям главный дар – любить!
Любовь нам дарит просветленье!

МОЙ МАЛЕНЬКИЙ МИР

Маленький мир подарить я пыталась,
Но не смогла до конца объяснить,
Что я без смысла, без рая осталась,
Нечего больше мне вам подарить.

Тайный твой знак вовсе не разгадала
И понеслась, поднялась от земли!
Маленький мир я сама сочиняла,
Жаль лишь, что стал он теперь не моим!

* * *

Я много дней сидела здесь одна,
Взирая городскую суету,
Каждую щель я знаю у окна,
Что заполняла в сердце пустоту!

Прошли года, и время унесло
Всё прошлое! И мне немного жаль...
Ведь то, что было, просто так ушло,
Умчалось в ту неведомую даль!

Да нет, её успела поведать,
Оставить след, как море, на песке!
Но только суждено нам проживать
Не без труда, со строчкой на листке.

Идут года! Семнадцать – ранняя весна!
И всё должно быть только впереди!
Хотела б дама, точно не одна,
Иметь столь сердце юное в груди!

СЕРДЦЕ ИЗ РУБЦОВ

Бывает вдруг, у зеркала стоя,
Пытаюсь рассмотреть своё лицо.
Да разве то, что вижу – это я?!
А скрыто только сердце из рубцов!

В глазах мой смех скрывает пустоту,
И искры, как когда-то не горят!
Клянусь: я не поверю впредь в мечту!
Мечты, как листья осенью, летят.

И падают под ноги, на асфальт.
Их люди просто стаптывают в прах!
Никто моей потерей не богат,
По крайней мере, это на словах.

И каждый ждёт и верит, что порой
Постигнет счастья море, океан...
И я хочу века прожить такой
И понимать, что жизнь ведь - не обман!

ВЕРА

Опять пишу я ночью стих -
Без сна и вовсе без порядка.
И не задумуюсь на миг,
Что не даю мозгам разрядки.

Не жду, совсем не жду рассвет,
Чтоб угасали эти строчки
О радости прошедших лет,
Где запятая вместо точки.

Я не поверю никогда,
А вера – суть её святая,
Будто из церкви вся вода...
Да нет, она не исчезает!

Я душу жизни отдаю
И ей одной лишь подчиняюсь!
Стихи... Да так вот и творю,
И без конца в них забываюсь.

Я не люблю банальных слов -
Их мудрецы совсем не ценят.
Зачем же наживать врагов?
Они друзей-то не заменят!

Стремясь к горе, упасть боясь,
Мы все - рабы перед мгновеньем.
Вот так живи, иди смеясь
В лицо чужим и жадным мненьям.

ПРИВЕТ

«Я буду для тебя одной», – кричала она вслед,
Но не получит ничего теперь, кроме:
- Привет.
Но не получит нежных слов и ласки она, нет...
Он ни на что и не готов. Одно лишь есть:
– Привет.
Она заплачет у окна, напишет тот куплет,
Что посвятила для его обычного:
- Привет.
Наверно, знает, что на нём сошёл клином свет,
На нём, на нём, на нём одном, кто скажет лишь:
- Привет!

БАБУШКЕ

Ты свет дарила день и ночь блаженный,
Ты радовала мир одним добром!
Ругала, берегла одновременно,
Оплакивала боль мою тайком!
И, стало быть, я никогда не встречу
Прекрасней и милее чистоты!
Я зажигаю каждый вечер свечи,
Чтобы уважить рай твоей мечты!

ЦВІЛИ ТРОЯНДИ

Цвіли троянди в квітнику,
Рожеві, білі, жовтуваті...
І кожному мандрівнику
Вони проклали шлях до хати.

Не перший рік вони ростуть.
І там, де треба, бо так сталося,
Що, де пахучі розцвітуть,
Там молодята зустрічались.

УШЕДШИМ ВСЕМ

Ушедшим всем и раненым однажды
Я посвятить решила этот стих.
Нам не дано прожить мгновенье дважды,
Поэтому цените каждый миг.

Потоп, война, пожар и то ли хуже -
Всех голод истощит и нищета!
Но каждый должен помнить, что он нужен,
Ведь сотворили нас не просто так!

И мир является большой системой,
Он механизм - ему не заржавеет.
Мы ведь не просто так знакомы с теми,
Кто нам упасть помог, а кто - взлететь.

Мы все живём, рождаемся и гаснем,
Чтоб после для других оставить след.
Наша судьба кому-то да подвластна,
Так не живите только для побед!

ЗАСПІВАЛИ В ПОЛІ СОЛОВ'І

Заспівали в полі солов'ї,
І дівчина опустила очі:
«Уже немає місця на землі,
Де б я мріяла проводити ночі,
Де зима, мороз і хуртовина
Теплим літом лагідним здаються,
І коли сумна задумка згине,
То мої уста враз засміються».

А на серці селиться печаль,
Вона в'їлася в блакитні очі.
Розриває вірне серце жаль.
...Так минають її дні та ночі...

ЕКОНОМІКА ЛЮБОВІ

Ніяк не змирюся з журбою,
Із тим, що треба ще чекати!
Ця економіка любові...
Як формулу її дістати?

Щомиті глумлюсь над собою
Вночі (а кажуть, гріх не спати),
Не поступаюся без бою!
Чи варто, взягалі, кохати?!

Все інколи здається грою,
Де віртуальні є костюми,
Як пощастить, дадуть і зброю.
Всі ці думки - причина суму!

Бачу статистику новою,
В собі шукаю помилки
Чи в цих нерівностях любові.
За іграми летять роки...

РОЗДІЛ 2

ПЕРИПЕТІЇ СТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ

* * *

Пусть будет хлебом для тебя наука,
Пусть будет солью для тебя урок.
Сидеть на паре – это просто мука,
Но всё имеет в нашей жизни прок!

ВЫПУСКНОЙ

Вечер выпускной прошёл так быстро,
И теперь на сердце моём грусть.
В детство я смотрю с улыбкой чистой,
Жаль, что я к нему уж не вернусь.

Пролетели годы, не успела
Насладиться юностью своей,
Ах, ну как бы всё-таки хотела
Я вернуть себе хоть пару дней!

В класс войдут ученики другие,
Школа нам оставит в сердце след,
И, возможно, в жизни я впервые
Буду плакать, как придёт рассвет.

Не читать теперь мне теоремы,
Не решать задачи у доски.
Ах, как жаль, что вовсе уж не те мы,
Жаль, что больше не ученики!

РОДНАЯ ШКОЛА, ДО СВИДАНИЯ!

Как быстро время пролетело,
Умчались школьные года.
Я оглянуться не успела,
С классом расстаась навсегда.

Прощай, домашнее задание,
Прощай наш дружный, шумный класс!
Родная школа, до свиданья!
Не забывай меня! Всех нас!

Одиннадцать годов - не мало,
И в памяти остался след.
Всё не начать, увы, сначала,
Но не забыть нам детских лет.

Вот разошлись наши дороги,
Но знаю точно, что вернусь
Я к твоему, школа, порогу,
Когда охватит сердце грусть.

И вспомнятся тогда моменты,
Что вызывали громкий смех.
Тебе – одни лишь комплименты,
Ведь, школа, ты дороже всех!

ХГАУ

Как много вузов есть хороших,
И специальностей не счесть!
Но наш «сельхоз» всего дороже –
Так будет, было и так есть!

Профессии здесь все чудесны!
Можно одиннадцать назвать!
Все, несомненно, интересны –
Ваш выбор – кем бы лучше стать?

Известным, честным рыбоводом,
Лесным хозяйством управлять,
Биопroduкцию народу
Технолог должен проверять.

Стройфак закончить на «Отлично»,
Мелеорацию познать,
Экологом работать лично,
Что бы природу защищать!

Уже прославилось название –
Агрономии факультет!
Ведь агроном – души призвание!
Без агронома хлеба нет!

А рассчитать доход поможет
Испишет цифрами весь лист,
Всегда он выгоду предложит
Магистр цифр – экономист!

Чудесный выбор! И поймите,
Что, предпочтя наш универ,
Вы все вершины покорите,
«Сельхоз» таки – другим пример!

ОДА МАТЕМАТИКЕ

На математике сидеть
Студент, конечно, должен каждый.
И записать всё, как успеть?
Ещё подумать не однажды?

Да, пересдачи будут ждать,
Как минимум, две третьих группы.
Задания там порешать,
Но не доходят вовсе руки.

О чём декан нам говорит?
И что он на доске рисует?
Нет, не рисует, а творит,
Кривой по графику «танцует».

Там где-то слева интеграл,
И матрицы насочиняет.
Он, вроде, никогда не врал,
Но к ним решений не бывает!

Как же примеры не любить?
В них столько букв – для текста хватит!
Но как их правильно сложить -
Займёт не меньше треть тетради!

Ах, будущий экономист,
Что корень выделить мечтает
На калькуляторе... Штангист!
Он математику «таскает»!

Хай Його Слово у Віках Живе!

Це наш поет!
Його уста завжди мовляли правду!
Це наш поет!
Він дав нам віру в краще майбуття!
Він нас навчив державу шанувати,
Боротися за волю, за життя.
Творив давно, та його вірші й нині
Нас закликають в цьому світі жити,
І бути вірним рідній Україні,
Любити її щиро кожному мить!
Зла доля йшла за ним, підстерігала:
В'язниці, каземати, заслання...
Та це його ніколи не спиняло,
Бо для народу він творив щодня!
Кобзар-кріпак без грошей і без хати,
Він мав лише папір і олівець,
Носив у серці пам'ять: маму й тата,
Які зустріли рано свій кінець!
Він наш поет! І досі він дарує
Надію на омріяне нове!
Хай його думка у віках панує!
Хай його слово – у віках живе!

І МЕРТВИМ, І ЖИВИМ...

«І мертвим, і живим, і ненародженим...» -
Писав поет про тяготи життя!
І це вже стало на віки зародженням
Надій і боротьби за майбуття!
Окрилював нас силою й наснагою,
І вірою у істинне добро!
Ще будуть дні, в країні буде злагода -
Закарбувало Батькове перо!

НАМ ГРОШІ ЕКОНОМЛЯТЬ СИЛИ

Покладений у гаманець,
Чи всі вирішує питання
Отой важливий папірець,
Чи здійснює усі бажання?

Так, я про гроші натякну,
Про їх постійну недостачу,
І про задачу не одну...
Згадаю функції впридачу.

Гроші – стихійний то товар,
А ще і привілей страшенний.
Бо гроші – це великий дар,
І це платня за труд натхненний!

Так, гроші – сила це, однак,
Раніше бартер¹ всі цінити!
З'явилися гроші – зручно так,
Вони нам економлять сили!

Не треба нести вже товар,
Аби на інший обміняти!
Я повторююсь, що гроші – дар,
Та дар цей треба заробляти!

ШУКАЙ РОБОТУ ДЛЯ ДУШІ

Коли ти зовсім молодий
Лише скінчив аграрний вуз,
Дорослий світ тобі чужий,
Веде у істину нову.

¹ Бартер - прямий безгрошовий обмін товарами або послугами.

Коли ти юний і один
Пішов у новий вир буття,
У планах кожної з родин -
Облаштувати твоє життя.

Так ти ж часу свого не гай –
Рухай вперед уже думки,
Роботу для душі шукай,
Щоб не мінять через роки!

Шукай! Надійся ти знайти,
І не просиджуй свій диван!
Постав нарешті на меті
Котедж, басейн, авто «Nissan» -

Нехай проходу не дають...
Хай не одразу все зумів,
Тримай дорослу, вірну путь –
І будеш ліпшим із умів!

Р.Е.

Пишу роботу, а на серці сум,
Бо це останній раз сиджу й працюю,
І поринаю до великих дум,
Модель районування студіюю.

І згадуються терміни із книг –
Ольшанська¹ та й посібників багато!
Я стільки начиталась вже із них,
Скоро наук я стану кандидатом.

¹ Регіональна економіка: Тексти лекцій. / Ольшанська О.В., Фащевський М.І., Білоконь І.В. та ін.; За заг. ред. Фащевського М. І., Ольшанської О.В. – К.: КНЕУ, 2009.

Я все згадаю, звісно, без жалю,
Ступлю за межі знаних територій,
Вивчаю дисципліну я свою -
Викладачу спасибі за лекторій!

КОМПЬЮТЕРАМ И ИНФОРМАТИКЕ!

Мы Информатику годами изучаем,
Настройки все стараемся понять.
И столько многого ещё узнаем,
Если мы будем лекции читать!

Мы изучили разные программы:
Word, PowerPoint и Excel,
Таблицы, макросы¹ и диаграммы
И вывели настройки на панель!

А если совместить нужно итоги
И данные все вместе получить,
Вы не ломайте локти-руки-ноги!
Вам нужно базу данных сотворить!

Работа на ПК для нас обычна,
Хотя её не просто заучить,
И в наше время очень нетипично -
Компьютер не понять и не любить!

Не вижу смысла даже сомневаться:
Вам важно «офис» полностью понять,
Для этого лишь нужно заниматься
И пары никогда не пропускать!

¹ Макрос — программный алгоритм действий, записанный пользователем на персональном компьютере.

МАРКЕТИНГ – ПРЕДМЕТ УСПЕШНЫХ!

Ведь говорят: «Пишите, дети,
Пока вам «лекции дают».
Должны же знать вы всё на свете -
Тогда успех, почёт придут!»

И утверждают: «Ваше право -
Писать конспекты или нет.
Подумайте, раскиньте здраво,
Без навыков успеха нет!»

Есть столько правил интересных,
Понятий, перечней, анкет,
Ведь маркетинг – предмет успешных,
Он знает прибыли секрет!

ТАК, ТРЕБА РИНОК ДОБРЕ ЗНАТЬ

Ось уже третій рік ми поспіль
Читаємо літературу
Про ринок та економпростір
Чи змішану мануфактуру¹.

І як же продаж дослідить,
Товарний ринок чи грошовий,
І як без збитку нам робить,
Без тих нечесних підтасовок.

¹ Мануфактура — форма промислового виробництва, що характеризується поділом праці між найманими працівниками та використанням ручної праці.

Ба, треба ринок добре знать:
І зрозуміть його основу,
Інфраструктуру¹ розділять -
Загальну й спеціалізовану.

Поняття “біржа” пам’ятать:
Товарна, фондова, валютна –
Їх досконало всі вивчать,
Знають студенти – це не нудно!

І знати зміст усіх систем -
Кредитна це чи податкова,
Не дай Бог з ними вам проблем.
Лови прибуток – суперслово!

Інфраструктура – ринку склад,
Його поняття, особливість,
Перелік плюсів чи то вад.
Студенти знають їх важливість.

ЕКОНОМЕТРИКА²

Регресія³, можливо кореляція⁴
І МНК⁵ неважко нам знайти.
Там помилка іще апроксимації⁶,
Чи графіка крива буде рости?

¹ Ринкова інфраструктура — це різні установи, підприємства, організації, що обслуговують різноманітні види ринків, створюють сприятливі умови для їхнього ефективного функціонування.

² Економетрія (Економетрика) — наука, яка вивчає кількісні та якісні економічні взаємозв'язки з використанням математичних і статистичних методів та моделей.

³ Регресія — форма зв'язку між випадковими величинами.

⁴ Кореляція є залежністю двох випадкових величин.

⁵ Метод найменших квадратів

⁶ Середня помилка апроксимації - середнє відхилення розрахункових значень від фактичних.

Дисперсія і тіснота залежності,
Колінеарність, Фішера критерій -
Ці всі поняття із розряду першості
В науку дивну відкривають двері.

Економетрика – незвичні досить теми,
Зв'язки параметрів, і явищ, і процесів.
Вона вирішує значні такі проблеми:
Шукає хід удач і ряд ексцесів.

Модель в економетрії можлива –
На мікро-, макрорівнях побутує.
Для підприємців вкрай вона важлива –
Доходи і витрати всі рахує.

І для країни формули хороші,
Політикам життя вони рятують.
За ними ж можна рахувати гроші,
Які все віднімають чи плюсують.

Економетрія – всі матриці формує,
В них дані поміщає, контролює.
Наука, що матметоди вивчає,
Можливість передбачення дарує.

А ви пишійте усі формулювання,
Читайте лекції таки частіше,
Учіться ви щоденно і з бажанням
Економетрії пізнати більше!

Інфляція

Інфляція! Про неї напишу я вірш,
Бо дуже тяжко нам буває,
Коли в кишені грошей лиш
На хліб без масла вистачає!

Інфляція! Її процес
Так складно нам збалансувати!
Якщо прийде уже прогрес –
То варто протаргетувати¹.

Кредит і гроші – механізм,
Що попит, приріст регулює,
Товарний експорт, з ним і ввіз!
Кабмін процеси всі дефлює.

Спрогнозувати ж боротьбу,
Скласти статистику роботи
Та ще й про збитки не забудь,
Буденні грошові турботи...

Де в Україні нам знайти
Те ефективне розв'язання,
З яким досягнемо мети –
Більш дохідного існування?

ЭВТАНАЗИЯ²

Дошла же человечества фантазия,
Что выдумали слово – эвтаназия!
Да слово что там! Действие нежданное –
Теперь решают: стоит ли, гуманное?

¹ Таргетування - спосіб реалізації господарської політики держави або окремого підприємства. Полягає у виборі якоїсь економічної "мішені", на яку треба впливати, щоб досягти певних результатів, поставленої мети.

² Эвтаназия — практика прекращения жизни человека, страдающего неизлечимым заболеванием, испытывающего невыносимые страдания.

Хорошая ли смерть иль злонамеренье?
К блаженству или к злу определение?
В контексте медицины отмечается:
Пусть редко, но плохое ведь случается!

И люди прибегают к небывалому,
Что непонятно обществу усталому.
Врачом доз препаратов злых введение –
Уже от безысходности решение!

Но так бывает в житие обыденном,
Когда уход заранее предвиденный,
А попрощаться сил не появляется –
И взгляды на вопрос сей отрицаются.

Есть страны, где такое одобрительно –
Штурвал судьбы в руках распределителя!
И актом милосердия назначено –
Принять такое столь неоднозначное,

А иногда и верное решение –
Но есть и «против» этого суждения!
Ведь ценность жизни тут же потеряется,
Наследники, бывает, подключаются.

Задумайтесь об этом, понимая:
Бесценно только то, что проживаем!

БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ ТА ОРЕНДІ ЗЕМЛІ ПРИСВЯЧЕНО!

Коли в оренду землю взяв,
Щоб зернові сіяти вдало,
Ти урожаю виглядав,
Хотів зібрати його немало.

Чи то картопля, чи то дині,
Чи помідори для томату
На продаж чи собі в родину,
Щоб у достатку зимувати.

Так, це бухгалтерський стандарт,
Що вже «Орендою» назвали,
А то «у борг», чи «на прокат»,
Аби, скажу я вам, саджали!

Норми Положення¹ прости, –
Їм форми власності байдужі.
Та як націнка на меті -
Біоактиви не послужать!

Закони є й про інвентар,
Майно, реєстри, нерухомість...
І це, помічу, не кошмар –
Ваше знання – це ж ваша совість.

Учіть про власність усе так,
Щоб до землі застосувати,
Знати, де якість і де брак,
І як дотації надати.

Вміти поняття розрізнять,
Де емфітемзіс², суперфізій³,
І як же це – орендувать,
Аби з прибутком, без колізій.

¹ «Положення про оренду землі»

² Емфітємзіс - це довгострокове, відчужуване та успадковуване речове право на чуже майно, яке полягає у наданні особі права володіння і користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб з метою отримання плодів та доходів від неї з обов'язком ефективно її використовувати відповідно до цільового призначення.

³ Суперфіцій - спадкове і відчужуване право на користування будівлею, що зведена на чужій землі.

Мій Херсон

Коли вивчаєш регіон,
Його важливе АПК¹,
Чи то розміщення закон, –
Його основа нелегка.
Оту обробку, де метал,
Хімічний промисел, уран,
Фіксуєш фірми капітал
І виробництва бізнес-план.

Коли ж вивчаєш ти район –
Причорноморський, буде так,
То ти враховуєш закон
І виробництва добрий знак.
Ось, зернові і виноград,
Ось, кукурудза і тютюн.
Не буде виробництва спад,
Бо вже ж вирощують кавун.

Ах, диво-дивне, мій Херсон,
Моє ти місто для душі,
І твій чудовий регіон –
Його не ліньки і повчить!

Будущему економісту

Мы молоды и энергичны,
Нам скучно то, что есть обычным!

Мы превосходим все границы,
Всё неизвестно – прояснится!

Мы изучаем интегралы,
Считаем честь и капиталы,

¹ АПК – агропромисловий комплекс

Не ищем лёгких мы решений,
Ведь сотни формул и сложений
Нам, чтобы многое понять,
Нужно скорей запоминать.
Мы подсчитаем все расходы,
Подыдем, кто «ушел под воду»,
Кредит умеем оформлять
И миллионы переслать.
Обмен валют ведь – не проблема,
Бюджет страны – родная тема!
Мы с юных лет ведём расчёт,
Во снах приходит бухучёт.
И светит менеджмент в пути,
Карьере шанс даёт расти.
Экономист, по правде, бог,
Во всех науках он не плох!
Мы клятвой все увлечены,
Что станем будущим страны!
«Вышмат» - вот вечный наш Завет,
Ошибка – главный в ней запрет!
Вот и создали эконоом,
Где Вероятности канон!
И пусть запомнит целый свет,
Что факультета лучше нет!

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Мовчан Альона Ігорівна – поетеса, журналіст, член Херсонського обласного осередку Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Молода Просвіта».

Народилася 25 січня 1997 року в м. Херсоні. Дитинство провела в мальовничому селі Золота Балка Нововоронцовського району Херсонської області, де навчалася у молодшій школі. Атестат зрілості Альона отримала в Херсонській середній загальноосвітній школі I-III ступенів №55 Херсонської міської ради. Зараз навчається на III-му курсі економічного факультету Херсонського державного аграрного університету за спеціальністю «Економіка підприємства».

Вірші Альони Мовчан друкувалися українською і російською мовами у альманахах «Голопристанська ЛітTERRA» (2014р.), «ЛітTERRA» (2015р.) поетичній збірці «Голос Батьківщини» (2015р.), Нововоронцовській районній газеті «Вісті», газеті Херсонського державного аграрного університету «Аграрник».

ЗМІСТ

З ВІРОЮ У СИЛУ ЛЮБОВІ.....	3
РОЗДІЛ 1. ЛІРИКА, КОХАННЯ Й ІНШІ ДИВА.....	6
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
Я так люблю... ..	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	10
Печаль	10
Полишила	11
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
Зорі на небі	13
V. D.....	15
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
Ангел	19
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	21
* * *	22
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
Привет	23
* * *	Ошибка! Закладка не определена.
* * *	24
* * *	24
* * *	23
Економіка любові.....	25
РОЗДІЛ 2. ПЕРИПЕТІЇ СТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ.....	26
* * *	27
Родная школа, до свиданья!	27
Выпускной	27
* * *	28
* * *	29
Тому присвячене, до долі нашої хто не байдужий! ...	Ошибка! Закладка не определена.
І мертвим, і живим... ..	31
Нам гроші економлять сили.....	32
Комп'ютерам и Информатике!.....	34
Так, треба ринок добре знать	35

Економетрика	36
Інфляція.....	37
Шукай роботу для душі	32
Евтаназія	38
Бухгалтерському обліку та оренді землі присвячено!	39
* * *.....	35
* * *.....	41
* * *.....	Ошибка! Закладка не определена.
* * *.....	41

Літературно-художнє видання

Альона Ігорівна МОВЧАН

НАЗВА

Поезії

Редактор – Лагутенко Л.Д.

Коректор – Книга Л.Ф.

Технічний редактор – Дудченко С.Г.

Автор обкладинки – Тепляков О.В.

Комп'ютерний набір – Тихонова Л.Г.

Підписано до друку 23.12.14.

Папір офсетний. Друк різнографія.

Гарнітура літературна. Формат 60x80/16.

Ум.др.арк. 11,25. Наклад 300 прим.

Віддруковано у ТОВ “Айлант”,

Свідоцтво про реєстрацію ХС №1 від 20.08.2000 р.

73000, м. Херсон, пров. Пугачова, 5/20.

Тел.: 49-33-48.